

Насильство щодо жінок та домашнє насильство. Звідки чекати допомоги? Моє місто – Одеса.

*Що робити, якщо ви потерпаєте від домашнього насильства?
До кого звернутись? Чи є шанс почати нове повноцінне життя?
На ці питання ми спробуємо відповісти в нашій статті.*

Домашнє насильство, на жаль, існує у всіх країнах, містах та соціальних групах, з ним стикаються люди з різним рівнем доходів та освіти. Це можуть бути як дорослі жінки і чоловіки, так і діти. Але найчастіше – це люди, що неспроможні себе захистити, залежні від інших членів родини.

Сьогодні медіа наповнені інформацією про політичні реформи і військові конфлікти. На тлі цих подій відступають на другий план питання домашнього насильства. Хоча з кожним днем зростає відсоток людей, що потребують допомоги: це жінка, яка страждає від насильства з боку чоловіка, це чоловік-інвалід, що потерпає від знущань власної доньки, це неповнолітні діти, які спостерігають і переймають не завжди гарні манери поведінки своїх батьків і формують власну травмовану свідомість.

Для того, щоб побачити справжню картину насильства щодо жінок та домашнього насильства в Одесі, ми звернулись до керівника прес-служби Одеського управління патрульної поліції Алли Марченко.

Пані Алло, чи можете навести дані щодо існування домашнього насильства в одеських родинах?

– Так, звісно. З початку 2016 року зафіксовано 205 фактів домашнього насильства.

Яку допомогу ви оказуєте потерпілим?

– Передусім потерпілим надається психологічна допомога. Ми так реагуємо бо потерпілі часто відмовляються від допомоги – не звертаються з позовними заявами до поліції. За 205 зафіксованими фактами насильства оформлено тільки 39 протоколів, згідно зі ст. 173(2) Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Згідно з цими даними, кожного дня в Одесі трапляються факти домашнього насильства. Постає питання: чому потерпілі дозволяють принижувати себе, проявляти до себе насильство, чому відмовляються від допомоги?

Щоб з'ясувати це, ми вирішили звернутися за консультацією до бувалої в бувальцях людини, якій не раз доводилось виїжджати на виклики, пов'язані з домашнім насильством – капралом поліції Зоєю Мельник.

Зоє, чи бували під час вашого чергування на службі випадки, коли потерпіла від домашнього насильства людина відмовлялась від написання заяви в поліцію чи оформлення протоколу?

– Таке ледь не щодня трапляється. Пригадаю, зокрема, такий випадок. Прибули ми вночі за викликом до заможної родини, зайшли до гарної квартири. Чоловік у нетверезому стані побив дружину – обличчя все в крові. Навіть поліції не з'явився: забирайтесь, каже, звідки прийшли – моя дружина, самі розберемося. А в іншій кімнаті дитина маленька. Ви уявляєте, як це на дитячу психіку може вплинути? Словом, жінку ми забрали до лікарні, чоловіка – до відділку, до дитини викликали бабусю. А вранці дізнаємося, що заяву на чоловіка вона не писала і після надання допомоги додому повернулася. Звісно ж, чоловіка з відділку відпустили.

Жінці необхідна допомога, а вона відмовляється співпрацювати. Тут поліція вже нічого не спроможна вдіяти?

– В Україні є закон, що захищає права потерпілих від насильства в сім'ї. Це – [Закон України «Про попередження насильства в сім'ї»](#). Але на практиці зараз механізму негайного припинення насилля в сім'ї немає. В тому разі, коли людина відмовляється від співпраці з поліцією, ми рекомендуємо скористатись допомогою професійних психологів. У кожному такому випадку даємо потерпілій / потерпілому номер телефону довіри щодо запобігання насильства в сім'ї громадської ради "Віра, Надія, Любов" (048 777 25 17). Напрями діяльності організації: реабілітація дівчат і молодих жінок, які постраждали від різних форм насильства, та психологічне і юридичне консультування постраждалих від домашнього насильства. Завдяки підтримці громадської ради чимало

потерпілих від домашнього насильства знов повірили в себе і почали нове життя.

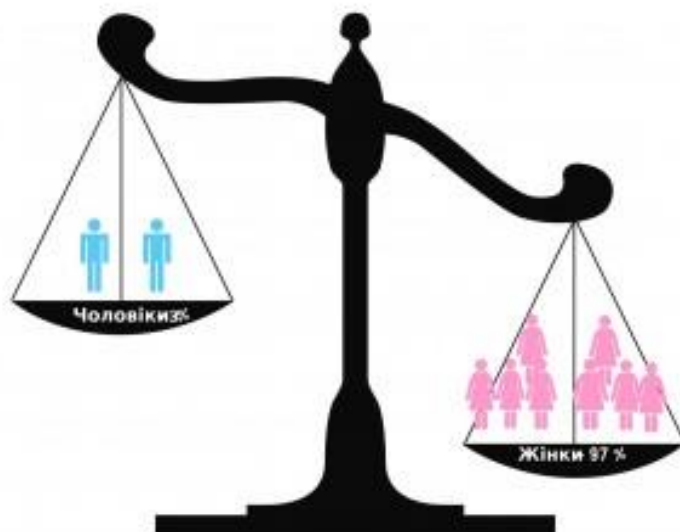
Телефон довіри щодо запобігання насильства в сім'ї 048 777 25 17

Про причини насильства щодо жінок та домашнього насильства нам розповіла Оксана Пчельникова з громадської ради "Віра, Надія, Любов".

– По перше хочу роз'яснити поняття насильства, воно може бути не тільки фізичне або сексуальне, є також випадки психологічного та економічного насильства. І найбільше від насильства страждають саме жінки. Чоловіки, як правило, можуть постояти за себе. А якщо чоловіки піддаються насильству, то найчастіше у них є проблеми фізичного або психічного характеру.

Я можу навести статистику щодо допомоги, яку було надано фахівцями нашої ради за гендерною ознакою за період 01.03.2016-15.04.2016:

- Юридична допомога – 6 чоловіків та 113 жінок
- Психологічна допомога – 1 чоловік та 96 жінок
- Підготовка документів до суду – 6 чоловіків та 38 жінок
- Супровід до суду – 1 чоловік та 6 жінок
- Консультації по гарячій лінії – 4 чоловіки та 158 жінок
- Група самопомічі для жінок – відвідали 256 жінок

Зі 100% домашнього насильства 97% страждають жінки

Виходячи з наведених даних, можна зрозуміти, що зі 100% домашнього насильства 97% страждають саме жінки.

Чи можете ви пояснити як психолог, чому такий великий відсоток жінок страждає від насильства?

– В основі проблеми знаходяться базові цінності нашого суспільства та норми життя серед людей. Ще з дитинства родина формує у жінки ставлення до шлюбу як до обов'язкового життєвого пріоритету № 1. Жінка повинна бути слабкою і слухатись чоловіка, вона хранителька домашнього вогнища. На жінку негласно покладається і відповідальність за міцність шлюбу. Адже вважається, що передусім вона у ньому зацікавлена. У підсумку, в дорослому осмисленому житті психологія жінки сформована так, що вона боїться залишитися сама. Ніби вона сама не впорається, і що скажуть люди, якщо трапиться розлучення. Жінки терплять насильство і бояться зізнатися у цьому оточуючим. Ми можемо навіть не підозрювати, що наша колега, гарна жінка з вищою освітою у себе вдома зазнає насильство від чоловіка.

Чи є у громадської ради “Віра, Надія, Любов” плани щодо запобігання насильству щодо жінок та домашньому насильству?

– Так, зараз ми реалізуємо проект стосовно відкриття коректувального центру з насильниками. У даному центрі проводитиметься робота з усією родиною. Чоловік та жінка повинні змінити своє ставлення один до одного, а діти повинні виховуватися в благополучній родині. Діти ж як губка вбирають те, що їм передають батьки. Ми хочемо, щоб вони наслідували тільки гарні приклади від своїх батьків. А батьки повинні розуміти свою відповідальність за виховання дітей.

Підбиваючи підсумки, бачимо жахливу картину. Кожного дня люди страждають від домашнього насильства. Ця проблема стосується не тільки Одеси чи України, вона – світового масштабу.

Сьогодні не варто забувати про проблеми насильства щодо жінок та шкоду від домашнього насильства, а навпаки – підвищувати обізнаність з проблемою представників законодавчої та виконавчої влад, що відповідальні за

забезпечення ефективної допомоги й захисту потерпілих. Важливим кроком на шляху вирішення цих питань може стати ратифікація Парламентом України [Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами \(Стамбульська конвенція\)](#), яка підписана Україною ще у 2011 році.

Стамбульська конвенція направлена на захист жінок від усіх форм насильства, кримінальне переслідування та ліквідацію насильства стосовно жінок і домашнього насильства тощо. Це юридично обов'язковий інструмент з питання запобігання насильству стосовно жінок і домашнього насильства на європейському рівні.

Виходячи з вищевикладеного, стає зрозуміло, що в Україні є нагальною ратифікація Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція) в найближчі роки.

Статтю підготувала
Наталія Ужиніна,
Журналіст Одесінформ

+380949966233

7639578@gmail.com

<http://odesinform.com/насильство-щодо-жінок-та-домашнє-наси/>